

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԽՈՍՔԸ՝

ԱՍՎԱԾ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ,

ԵՐՈՒՄԱՂԵՄԻՅ ՎԵՐԱԴԱՐՁԻ ԱՌԻԹՈՎ

(30 հունվարի 2000 թ.)

Լուսարարապետ Սրբազան Հայր, սիրելի հոգևոր եղբայրներ, սիրելի հավաքացյալներ և պաշտոնեություն Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի.

Փառք և գոհություն եմ մաքուցում առ Աստված, որ առաջին մեր ուղևորությունը դեպի արարասահման, որ եղավ ուխտագնացություն Սուրբ Երկիր, Տերունակոխ Սուրբ վայրեր, բարեհաջող, խանդավառող, գոբեպնդող ընթացք ունեցավ, և ահա այսօր մենք վերադարձել ենք Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին՝ գոհունակ սրտով մեր աղոթքը վերստին առ Աստված բարձրացնելով մեր Եկեղեցու շինության, մեր ժողովրդի բարօր կյանքի, մեր նվիրապետական Աթոռների պայծառացման և զորացման համար: Մենք ուղևորվեցինք Երուսաղեմ՝ հանդիպումներ ունենալով Արաբական Էմիրություններում և Հորդանանում ազգային կյանքով ապրող մեր ժողովրդի զավակաց, այնպեղի հայ համայնքների հետ, որոնք Հայրապետին Հայոց ընդունեցին մեծ խանդավառությամբ, ցնծությամբ ու բերկրանքով: Նրանց ուրախությունը, նրանց ջերմությունը բարձր գնահատանքի արժանացավ նաև տվյալ երկրների իշխանության ներկայացուցիչների կողմից: Հավանաբար բոլորդ արդեն գիտեք, որ արժանացանք Հորդանանի թագավորի գնահատանքին՝ երկրի բարձրագույն պարգևին՝ առաջին աստիճանի շքանշանին, որը, բնականաբար, մեր անձի նկատմամբ դրսևորված գնահատանքից ավելի հայ ժողովրդի, նրանց բազմամյա ծառայության, որպես ազնիվ քաղաքացիներ, իրենց մասնակցությունը բերած Հորդանան երկրի շինության ու բարեգարդումի վկայություն էր և գնահատություն:

Հորդանանից մենք ուղևորվեցինք դեպի Սուրբ քաղաք Երուսաղեմ: Դժվարանում եմ նկարագրել այն խանդավառությունը, այն ոգևորությունը, որ ապրում էր այդ պահին Հայոց Երուսաղեմը: Հորդանանում մեզ հետ էր Երուսաղեմի Հայոց Պարբիարքը և միաբաններ Սրբոց Հակոբյանց վանքի, իսկ Երուսաղեմում մեզ միացան նաև Պոլսոց Հայոց Պարբիարք Մեսրոպ

արքեպս. Մուրաֆյանը, Մեծի Տանն Կիլիկիո Կաթողիկոսության բարձապիճան եկեղեցականներ, որպես ներկայացուցիչներ Արամ Ա Վեհափառ Հայրապետի: Ցնծայից օրեր ապրեցինք՝ մեր հոգում ընդունելով մեր Տիրոջ Հիսուս Քրիստոսի ծննդյան բարի պատգամը, բարի ավերիսը՝ «յերկիր խաղաղություն և ի մարդիկ հաճություն»: Առանձնակի խորհուրդ, իմաստ և նշանակություն ունեն այդ բառերը մեր հոգում հարկապես Սուրբ Տեղյաց մեջ, հարկապես Սուրբ Երկրում, ուր թե՛ արար, և թե՛ հրեա ժողովուրդներն այնքան կարիքն ունեն փոխհասկացողության, խաղաղ կյանքի և բարօր կյանքի:

Մենք Պապարագներ մարտցեցինք ինչպես Սուրբ Ծննդյան մատուցում, այնպես էլ Սրբոց Հակոբյանց վանքում և Սուրբ Հարության տաճարում: Ամեն տեղ մեր շուրթերից առ Աստված բարձրացող աղոթքը համայն աշխարհի մեր ժողովրդի համար մաղթանք էր, հայց էր ու աղաչանք, որպեսզի երրորդ հազարամյակը լինի խաղաղության տարի ազգերի և ժողովուրդների համար, շինության, շենության ու հզորացումի տարի մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի համար:

Ուրախությունը մեր մեծ էր հարկապես, որ Բերդեհեմի Սուրբ Այրի մեջ աղոթքի էին կանգնած մեր ժողովրդի աշխարհիկ իշխանավորները՝ գլխավորությամբ Հանրապետության նախագահի, և հոգևոր պետերը՝ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը, Երուսաղեմի Հայոց Պատրիարքը, Պոլսո Հայոց Պատրիարքը և Մեծի Տանն Կիլիկիո Կաթողիկոսության ներկայացուցիչ եկեղեցականներ: Ամենուրեք հպարտություն էր համակում մեր հոգուն, մեր շքախմբի յուրաքանչյուր անդամին, որովհետև վկաններն էինք դառնում այն մեծագույն սիրո, որ մեր ժողովրդի զավակունք 1700 տարիներ շարունակ տալով են մեր Փրկչի, մեր Տիրոջ՝ Հիսուս Քրիստոսի նկատմամբ, իրենց սերը մարմնավորելով որպես հոգևոր-մշակութային արժեքներ: Խորագույն հարգանքով մենք գնահատանքի էինք արժանացնում Երուսաղեմի Սրբոց Հակոբյանց միաբանությանը, Պատրիարք Սրբազան Հոր ներդրած ջանքերը, անձնական նվիրումն ու ծառայությունը՝ պահպանելու այն բոլոր արժեքները, որոնք անհուն գոհաբերությունների գնով կերտել են, ստեղծել են, ձեռք են բերել մեր ժողովրդի զավակունք:

Ահա այսպիսի ուրախ զգացումներով, մեր ուխտը նորոգած, զուրեպինդ վերադարձել ենք Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին՝ մեր ծառայությունը ամբողջանվեր բերելու մեր երկրի շենացման, մեր ժողովրդի երջանիկ, բարօր

կյանքի կերպման համար: Առանձնակի ուրախություն է տեսնել մեր միաբաններին այս պահին համախումբ, շրջապատված Հայոց Հայրապետին, նաև մեր ժողովրդի հավաքավոր զավակաց, այս սրբազան կամարների ներքո, որոնք նոր ոգևորություն, նոր լիցք, նոր ուժ, նոր խանդավառություն, նոր ոգի ու եռանդ էին ներշնչում մեզ՝ դեպի մեր Եկեղեցու վաղվա պայծառ օրը, դեպի մեր ժողովրդի վաղվա լուսավոր ապագան:

Մենք աղոթք ենք առ Աստված բարձրացնում, որպեսզի Տերը սիրո մեջ ամրացնի մեզ՝ որպես ազգ, որպես Եկեղեցի շարունակելու մեր ընթացքը նույն փառքի հյուսմամբ մեր Տիրոջ անվանը դեպի նոր հազարամյակ, դեպի նոր դարեր շինության, դեպի նոր դարեր փառքի, որոնք և երաշխավորելու են հարապետությունը մեր ժողովրդի ու հայրենիքի:

Թող Աստված իր սիրո օրհնության ներքո պահի ազգը մեր, Եկեղեցին Հայաստանյայց և հայրենի պետությունը մեր՝ իր նվիրյալ իշխանավորներով, այժմ և հավիպյանս. ամեն: